

MER, SMB, Habitatoets BritNed-verbinding

Inleiding

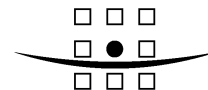
BritNed Development Limited

25 augustus 2005

Rapport

9M3538

A COMPANY OF

ROYAL HASKONING

HASKONING NEDERLAND BV
COASTAL & RIVERS

Barbarossastraat 35
Postbus 151
6500 AD Nijmegen
+31 (0)24 328 42 84 Telefoon
+31 (0)24 360 95 66 Fax
info@nijmegen.royalhaskoning.com E-mail
www.royalhaskoning.com Internet
Arnhem 09122561 KvK

Documenttitel MER, SMB, Habitattoets BritNed-verbinding
Hoofdstuk 1
Verkorte documenttitel MER, SMB, Habitattoets BritNed
Status Rapport
Datum 25 augustus 2005
Projectnaam MER, SMB, Habitattoets BritNed-verbinding
Projectnummer 9M3538
Opdrachtgever BritNed Development Limited
Referentie 9M3538/R029/H1/RB/PV/Nijm
Auteur(s) Drs. R.J. Bonte, Drs. P.C.W. Voet

INHOUDSOPGAVE

		Blz.
1	INLEIDING	1
1.1	Inleiding	1
1.2	Milieueffectrapportage- en overige besluitvormingsprocedures	2
1.2.1	Milieueffectrapportage	2
1.2.2	Planologische kernbeslissing en de uitvoeringsvergunningen	3
1.2.3	Reikwijdte van het MER	4
1.2.4	Grensoverschrijdende aspecten	4
1.2.5	Betrokkenen bij de pkb/m.e.r.-procedure	5
1.2.6	Fases in de pkb/m.e.r.-procedure	6
1.2.7	Overige besluitvormingsprocedures	9
1.3	Strategische milieubeoordeling	10
1.4	Habitattoets	15
1.5	Voorgenomen activiteit in hoofdlijnen	16
1.5.1	Wat?	16
1.5.2	Waarom?	16
1.5.3	Waar?	17
1.5.4	Hoe?	18
1.5.5	De voorgenomen activiteit samengevat	19
1.6	Leeswijzer	21

1 INLEIDING

1.1 Inleiding

Dit Milieueffectrapport (tevens SMB en Habitattoets)

Dit Milieueffectrapport (MER) betreft het Nederlandse deel van de aanleg, exploitatie en verwijdering van een onderzeese hoogspanningsverbinding tussen de Nederlandse en Britse hoogspanningsnetten. Deze hoogspanningsverbinding wordt in het MER aangeduid als de 'BritNed-verbinding'. Dit MER is tevens opgesteld als strategische milieubeoordeling (SMB) en Habitattoets (conform art. 6 lid 3 Habitatrictlijn). Dit wordt hierna nog nader toegelicht.

Het project

Het project omvat een hoogspanningsverbinding tussen de oostkust van Engeland en de Maasvlakte in Nederland, alsmede de aansluitingen op de Britse en Nederlandse hoogspanningsnetten. De verbinding zal een onderdeel vormen van de Europese infrastructuur op het gebied van elektriciteitstransport en worden uitgevoerd als een gelijkstroomverbinding. De verbinding wordt bedreven op maximaal ca. 500 kV en zal een transportvermogen hebben van maximaal ca. 1.320 MW.

De initiatiefnemer

De initiatiefnemer is BritNed Development Limited (BritNed). BritNed is opgericht op 21 oktober 2001 en is een joint venture van National Grid International Limited (dochter van de Britse netbeheerder National Grid Transco plc, NGT) en N-Link International B.V. (dochter van de Nederlandse netbeheerder TenneT BV). National Grid Company (NGC, een dochter van NGT) en TenneT zijn respectievelijk de Britse en Nederlandse beheerders van de nationale hoogspannings(koppel)netten.

BritNed zal de hoogspanningsverbinding ontwikkelen en exploiteren. Daarbij zal BritNed, conform de nationale regelgeving voor de elektriciteitssector, functioneren als onafhankelijke transporteur van elektriciteit ten behoeve van de markt. BritNed zal zelf geen elektriciteit opwekken of verhandelen, of daarin deelnemen, dat gebeurt door derden. Om de elektriciteit bij de afnemers te kunnen bezorgen, zullen deze derden transportcapaciteit afnemen van BritNed.

Doel van dit MER

Het doel van het MER is het verschaffen van de milieu-informatie die noodzakelijk is om het milieubelang een volwaardige plaats te geven in de besluitvorming over de betrokken plan- en vergunningprocedures. In het MER worden daartoe systematisch de milieugevolgen beschreven van de voorgenomen activiteit en de redelijkerwijs in beschouwing te nemen alternatieven. Het gaat daarbij om ontwerp-, installatie- en tracéalternatieven voor het Nederlandse deel van de verbinding. Het MER neemt, naast de milieuaspecten, ook overige relevante aspecten in beschouwing die een rol kunnen spelen bij die besluitvorming. Voorbeelden daarvan zijn de stand der techniek en kostenaspecten, voor zover ze van belang zijn voor de haalbaarheid van de alternatieven.

Leeswijzer

Hierna worden achtereenvolgens de m.e.r.-plichtigheid (paragraaf 1.2) en de te nemen besluiten kort samengevat. In paragraaf 1.3 en 1.4 wordt toegelicht op welke wijze dit milieuraapport en de gevolgde procedure daarvoor voldoet aan de Europese SMB-richtlijn en aan de Habitattoets. Vervolgens wordt in paragraaf 1.5 op hoofdlijnen de voorgenomen activiteit beschreven. Paragraaf 1.6 geeft een toelichting op de opbouw en inhoud van dit MER.

Een uitgebreide samenvatting van dit MER en een set kaarten zijn opgenomen in Deel II Deel en Deel 2 vormen tezamen het MER BritNed. De samenvatting kan tevens worden gebruikt worden als "leeswijzer" voor het hoofdrapport.

1.2 Milieueffectrapportage- en overige besluitvormingsprocedures

1.2.1 Milieueffectrapportage

Milieueffectrapportage (m.e.r.) is een hulpmiddel bij openbare besluitvorming over projecten met mogelijk grote milieugevolgen. Het beoogt de milieugevolgen van de voorgenomen activiteiten en hun alternatieven in beeld te brengen, zodat deze volwaardig mee kunnen wegen in de besluitvorming. De m.e.r.-procedure- en inhoudsvoorschriften zijn beschreven in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer. Op grond hiervan is in het Besluit m.e.r. geregeld voor welke activiteiten de m.e.r.-procedure moet worden doorlopen.

Het voornemen tot de aanleg van de BritNed verbinding is m.e.r.-beoordelingsplichtig op grond van art. 3b van het Besluit milieueffectrapportage alsmede Categorie 24.1 van lijst D van het Besluit m.e.r. Dit betekent dat het bevoegd gezag - per geval - moet bepalen of de m.e.r.-procedure moet worden doorlopen. BritNed heeft op voorhand besloten dat het wenselijk is de m.e.r.-procedure te doorlopen, gezien de mogelijkheid van een tracé door de Voordelta. De bevoegde gezagen hebben hiermee ingestemd, waardoor het formele beoordelingstraject achterwege kon blijven en direct met de m.e.r.-procedure is begonnen.

M.e.r.(beoordelings)plicht.

Artikel 3 Besluit m.e.r.

Dit artikel regelt de m.e.r.-plicht bij o.a. een partiële herziening van een planologische kernbeslissing over de locatie van een activiteit die m.e.r.-plichtig is, dan wel m.e.r.-beoordelingsplichtig. Activiteiten die m.e.r.-plichtig zijn staan vermeld in de C-lijst van het Besluit m.e.r., activiteiten die m.e.r.-beoordelingsplichtig zijn staan vermeld op de D-lijst .

Categorie 24.1 van lijst D

Deze categorie betreft de aanleg, wijziging of uitbreiding van een bovengrondse of ondergrondse hoogspanningsleiding, in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een leiding met een spanning van 220 kilo Volt of meer, met een lengte van 5 kilometer of meer, in een gevoelig gebied tot 3 zeemijl uit de kust. Het m.e.r.-plichtige besluit is het eerste ruimtelijk besluit dat voorziet in de mogelijkheid tot aanleg van de verbinding, dan wel de goedkeuring van het tracé door de minister van Economische Zaken.

Kader 1.1 M.e.r.(beoordelings)plicht.

1.2.2 Planologische kernbeslissing en de uitvoeringsvergunningen

Een kabelverbinding tussen Groot-Brittannië en Nederland wordt niet vermeld in de limitatieve lijst van hoogspanningsverbindingen in het vigerende Tweede Structuurschema Elektriciteitsvoorziening (SEV II). Daarom heeft BritNed het ministerie van Economische zaken verzocht het SEV II partieel te herzien, door de limitatieve lijst uit te breiden en een exact begrensde corridor vast te stellen, met een concrete beleidsbeslissing. Voor een partiële herziening van het SEV II moet de procedure van de planologische kernbeslissing (pkb) worden doorlopen. In de partiële herziening wordt het Nederlandse deel van de BritNed-corridor vastgelegd met een concrete beleidsbeslissing. De breedte van deze corridor hangt af van de ruimtelijke mogelijkheden en de beperkingen op grond van andere gebruiksfuncties van het gebied, waaronder met name natuur en milieu.

De in het SEV II vast te leggen corridor wordt mede bepaald op basis van de gegevens ten behoeve van de vergunning op grond van de Wet beheer rijkswaterstaatwerken (zie hieronder). Beide besluiten worden daarom nauw op elkaar afgestemd. Om die reden is ook besloten dat het MER de informatie voor beide besluiten zal geven. Het MER verschaft tevens de informatie t.b.v. de vergunningen op grond van de Flora- en Faunawet, de Natuurbeschermingswet (indien van toepassing) en de toetsing aan art. 6 lid 3 Habitatrichtlijn.

De herziening van het SEV II heeft alleen betrekking op het tracégedeelte dat ligt in het gebied waarop de Wet op de Ruimtelijke Ordening van toepassing is. Dat wil zeggen het tracé vanaf het aansluitingspunt op de Maasvlakte tot aan de grens van de Nederlandse territoriale wateren: de 12-mijlszone genoemd. In dit gebied is de Nederlandse staat soeverein en geldt de Nederlandse wetgeving.

De werkingssfeer van de Wet beheer rijkswaterstaatwerken (Wbr) is recentelijk uitgebreid tot de gehele Nederlandse Exclusieve Economische Zone (EEZ). Dit gebied is groter dan de Nederlandse territoriale wateren en strekt zich uit tot aan de grens met Engeland, midden op de Noordzee. Dit deel van de Noordzee wordt ook wel het Nederlands Continentaal Plat genoemd. In de Wbr-vergunning wordt besloten waar precies de kabelverbinding binnen de in de pkb vast te stellen corridor komt te liggen, welke eisen aan het ontwerp worden gesteld en hoe de installatie, exploitatie en verwijdering van de verbinding zullen plaatsvinden.

De Ministerraad is het bevoegd gezag voor de pkb-procedure (art. 2a en 2b van de Wet op de ruimtelijke ordening). Het bevoegd gezag stelt de richtlijnen voor de inhoud van het MER vast, beoordeelt de aanvaardbaarheid van het MER en stelt de pkb-tekst vast. In deze m.e.r.-procedure is de bevoegdheid tot het opstellen van de herziene pkb-tekst gemandateerd aan de ministers van Economische Zaken (EZ) en Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM). Beide ministers hebben om die reden ook gezamenlijk de richtlijnen voor de inhoud van het MER vastgesteld. Het Ministerie van EZ coördineert de pkb/m.e.r.-procedure en publiceert de startnotitie. De minister van VROM ondertekent mede de richtlijnen en de herziene (ontwerp-)pkb, omdat de pkb een ruimtelijk besluit is.

De minister van Verkeer en Waterstaat is bevoegd gezag voor de Wbr-vergunning.

Voor realisering van de verbinding te land dient de provincie Zuid-Holland (DCMR) een milieuvergunning te verstrekken. De gemeente Rotterdam en eventueel Westvoorne dienen voor de realisering van de verbinding te land bouw- en aanlegvergunningen te verstrekken. Paragraaf 1.2.6 geeft een overzicht van de betrokken partijen bij de m.e.r.-procedure. In paragraaf 1.2.7 wordt de pkb/m.e.r.-procedure verder toegelicht.

1.2.3 Reikwijdte van het MER

Dit MER heeft betrekking op het Nederlandse deel van de BritNed-verbinding. Dat is het gebied tussen de aansluiting op het Nederlandse 380V-koppelnets en de Brits-Nederlandse grens op het continentaal plat van de Noordzee. Het gebied waarvoor het MER wordt opgesteld omvat dus het Nederlandse deel van de Noordzee en de route over land, op de Maasvlakte.

Op grond van het m.e.r.-plichtige besluit (de partiële herziening van het SEV II) zou het MER in principe kunnen worden beperkt tot de route vanaf het aansluitpunt op de Maasvlakte, tot de grens van de territoriale wateren op zee. Op verzoek van het ministerie van Verkeer & Waterstaat is het MER echter zo opgesteld dat het niet alleen kan worden gebruikt voor de pkb, maar ook voor de vergunning op grond van de Wet beheer rijkswaterstaatwerken. Daarom heeft het MER betrekking op het gehele Nederlandse deel van het continentale plat, tot aan de grens van de Exclusieve Economische Zones (EEZ) van Nederland en Engeland. Het MER bevat daarom ook meer detailinformatie dan strikt genomen nodig zou zijn voor een planprocedure ter wijziging van het SEV II.

1.2.4 Grensoverschrijdende aspecten

In het Espoo-verdrag¹ wordt bepaald dat het publiek en de betrokken autoriteiten in het buitenland geïnformeerd moeten worden over de bouw van bepaalde installaties. De aanleg van een ondergrondse hoogspanningsverbinding wordt daarbij overigens niet expliciet genoemd. Ook in de Wet milieubeheer² wordt nader ingegaan op de m.e.r.-procedure in grensoverschrijdend verband. In deze wet staat dat het bevoegd gezag verantwoordelijk is voor de grensoverschrijdende informatie-uitwisseling. Daarom is onderzocht of er sprake is van belangrijke nadelige grensoverschrijdende gevolgen voor het milieu, die aanleiding kunnen geven tot een formele coördinatie van de besluitvormingsprocedures in de betrokken landen. Daarbij zijn drie aspecten van belang:

1. Het Espoo-verdrag heeft betrekking op milieueffecten van activiteiten in het ene land die belangrijke nadelige gevolgen hebben voor het milieu in een ander land. Het verdrag heeft geen betrekking op de effecten in het buitenland afkomstig van (deel)activiteiten in datzelfde buitenland. Het Engelse deel van de verbinding en de effecten daarvan op het Engelse grondgebied vallen daarom buiten de reikwijdte van het Nederlandse MER, behoudens eventuele grensoverschrijdende effecten.

¹ Het verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband (25-02-91, Tractatenblad 1991, 104).

² Het Espoo-verdrag is geïmplementeerd in artikel 7.38a tot en met 7.38g van de Wet milieubeheer.

2. Binnen de Nederlandse territoriale wateren (de 12 mijlszone) wordt de route van de BritNed-verbinding met name bepaald door de aanlandingslocatie en het zoveel mogelijk vermijden van effecten op het milieu, de natuur en de overige gebruiksfuncties zoals zandwinning en scheepvaartroutes. Dit geldt ook voor de Engelse zijde van de verbinding. De verbinding van het Nederlandse tracédeel met het Engelse tracédeel vindt plaats door het kiezen van de kortst mogelijke route in combinatie met het zoveel mogelijk vermijden van effecten van andere gebruiksfuncties en door een afstemming van de routes buiten de territoriale wateren, op volle zee: het Nederlands Continentaal Plat en het Brits Continentaal Plat. In theorie zou de besluitvorming in beide landen over de routes kunnen leiden tot een verschil in het uiteindelijk te kiezen tracé. Dit zou alleen dan het geval zijn wanneer de optimale routes op het Britse en Nederlandse Continentale Plat niet op elkaar aansluiten. Uit eerdere onderzoeken naar activiteiten op de Noordzee en de specifieke onderzoeken die voor dit MER zijn uitgevoerd, is echter gebleken dat de *milieukwaliteit* op volle zee van plaats tot plaats nauwelijks verschilt binnen het zoekgebied voor de BritNed-verbinding. In de praktijk is het daarom geen probleem om de routes in beide landen op elkaar te laten aansluiten, zonder concessies te doen aan een uit milieuoogpunt goede tracékeuze binnen het NCP.
3. Voorts is uit onderzoeken gebleken dat met name op volle zee de *milieueffecten* van kabelprojecten zeer beperkt zijn. Dit is ook bevestigd door de voor dit MER uitgevoerde onderzoeken. Deel 2 van dit MER doet daarvan verslag. In een bijlage van dit MER wordt afzonderlijk ingegaan op potentiële grensoverschrijdende milieugevolgen. De conclusie van die bijlage is dat er geen sprake is van belangrijke nadelige grensoverschrijdende milieueffecten. Belangrijk daarbij is bovendien dat het tracé, het ontwerp en de installatietechnieken voor de kabel zodanig zijn gekozen dat de effecten op de omgeving zeer beperkt blijven.

Op grond van het bovenstaande is geconcludeerd dat het BritNed-project niet onder de werking van het Espoo-verdrag valt. Om deze bevindingen ook in Engeland inzichtelijk te maken, zijn de Nederlandse Startnotitie, de Richtlijnen en de samenvatting van het Nederlandse MER vertaald en aan de Engelse overheid overlegd ter kennisname en voor commentaar. Anderzijds worden de documenten uit de Engelse vergunningprocedures aan de Nederlandse overheid ter beschikking gesteld. Daarnaast is bij dit Nederlandse MER ook een samenvatting toegevoegd van de milieu-informatie die in het kader van de Engelse vergunningaanvragen is overlegd aan de Engelse overheid. Op basis daarvan zullen de overheden in beide landen hun besluitvorming afstemmen. Ook de Vlaamse overheid en het Vlaams gewest zullen worden geïnformeerd over het voorgenomen project. Eén van de alternatieve routes loopt namelijk voor een klein deel relatief dicht langs de grens met het Belgische deel van de Noordzee (zie bijlage grensoverschrijdende aspecten achterin dit MER).

1.2.5 Betrokkenen bij de pkb/m.e.r.-procedure

In de m.e.r.-procedure spelen verschillende partijen een rol. In de procedure komen onder andere aan bod: initiatiefnemer, bevoegd gezag, adviseurs, insprekers en de Commissie voor de milieueffectrapportage.

In deze m.e.r.-procedure wordt de rol van initiatiefnemer vervuld door BritNed. BritNed heeft het initiatief genomen om de BritNed-verbinding aan te leggen en exploiteren.

De Ministerraad is formeel het bevoegd gezag, maar delegeert dat om praktische redenen aan de ministers die dat het meest aangaat. In deze procedure zijn dat de Minister van EZ en de Minister van VROM. De Minister van Economische Zaken (EZ) is verantwoordelijk voor het beleid voor de elektriciteitsvoorziening, zoals onder meer is vastgelegd in het SEV II. De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu (VROM) is verantwoordelijk voor het ruimtelijk beleid en daarom altijd betrokken bij het voorbereiden en opstellen van een pkb. De ministers van VROM en EZ ondertekenen beide de pkb.

De minister van EZ treedt op als coördinerend bevoegd gezag en waarborgt de inbreng van de andere betrokken ministers, zoals in dit geval die van Verkeer en Waterstaat (V&W) en Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV).

Het bevoegd gezag moet advies vragen aan de wettelijke adviseurs. Zij brengen advies uit over de te nemen besluiten, over de richtlijnen voor het MER en over de kwaliteit van het MER. De wettelijke adviseurs in het kader van de m.e.r.-procedure zijn de Commissie voor de m.e.r. en verder de VROM-inspectie en de directeur Natuur van het Ministerie van LNV. In het kader van de pkb-procedure is o.a. ook de VROM-raad adviserend. De Commissie voor de milieueffectrapportage adviseert het bevoegd gezag over de inhoud van de richtlijnen en later over de juistheid en volledigheid van het MER (het toetsingsadvies). De Commissie m.e.r. betreft de inspraakreacties bij haar adviezen.

In elke m.e.r.-procedure zijn twee momenten voorzien, waarop insprekers hun zienswijze kenbaar kunnen maken. Bij de inspraak op de startnotitie kan een ieder voorstellen doen voor onderwerpen die in het MER moeten worden onderzocht. Na bekendmaking van het MER en de ontwerp-besluiten, kunnen de insprekers hun mening geven over de inhoud daarvan.

1.2.6 Fases in de pkb/m.e.r.-procedure

Deze paragraaf beschrijft de verschillende fasen in de pkb/m.e.r.-procedure. De procedure is overzichtelijk samengevat in figuur 1.1.

Fase 1: Startnotitie en richtlijnen

BritNed heeft op 15 februari 2002 de startnotitie voor het milieueffectrapport toegezonden aan de Minister van Economische Zaken. Deze startnotitie markeerde het begin van de m.e.r.-procedure. De startnotitie is in Nederland van 27 mei tot en met 24 juni 2002 op verschillende plaatsen ter inzage gelegd. Er bestond tot en met 24 juni 2002 de gelegenheid op de startnotitie in te spreken en opmerkingen bij het bevoegd gezag in te dienen over de op te stellen richtlijnen voor het milieueffectrapport (MER). Tegelijk met de ter inzage legging van de startnotitie heeft de Minister van Economische Zaken aan de Commissie voor de m.e.r. en aan de overige wettelijk adviseurs om advies gevraagd ten behoeve van de vaststelling van de richtlijnen voor het MER.

Een werkgroep van de Commissie m.e.r. onder voorzitterschap van de heer dr. D.K.J. Tommel, heeft op 23 juli 2002 haar advies bij de Minister van Economische Zaken ingediend. Bij haar advies heeft de Commissie de inspraakreacties mede betrokken. Vervolgens heeft het bevoegd gezag de richtlijnen op 7 maart 2004 vastgesteld. De lange duur tussen het uitbrengen van het advies en het vaststellen van de richtlijnen was onder andere het gevolg van wijzigende regelgeving (o.a. nieuw Besluit m.e.r.) en afstemming met de Engelse overheden.

Fase 2: Onderzoek en planvorming

In de fase van onderzoek en planvorming vindt de uitvoering van het milieueffectonderzoek plaats en worden het MER, de ontwerp-pkb en de ontwerpvergunningen opgesteld.

Fase 3: Inspraak en advies

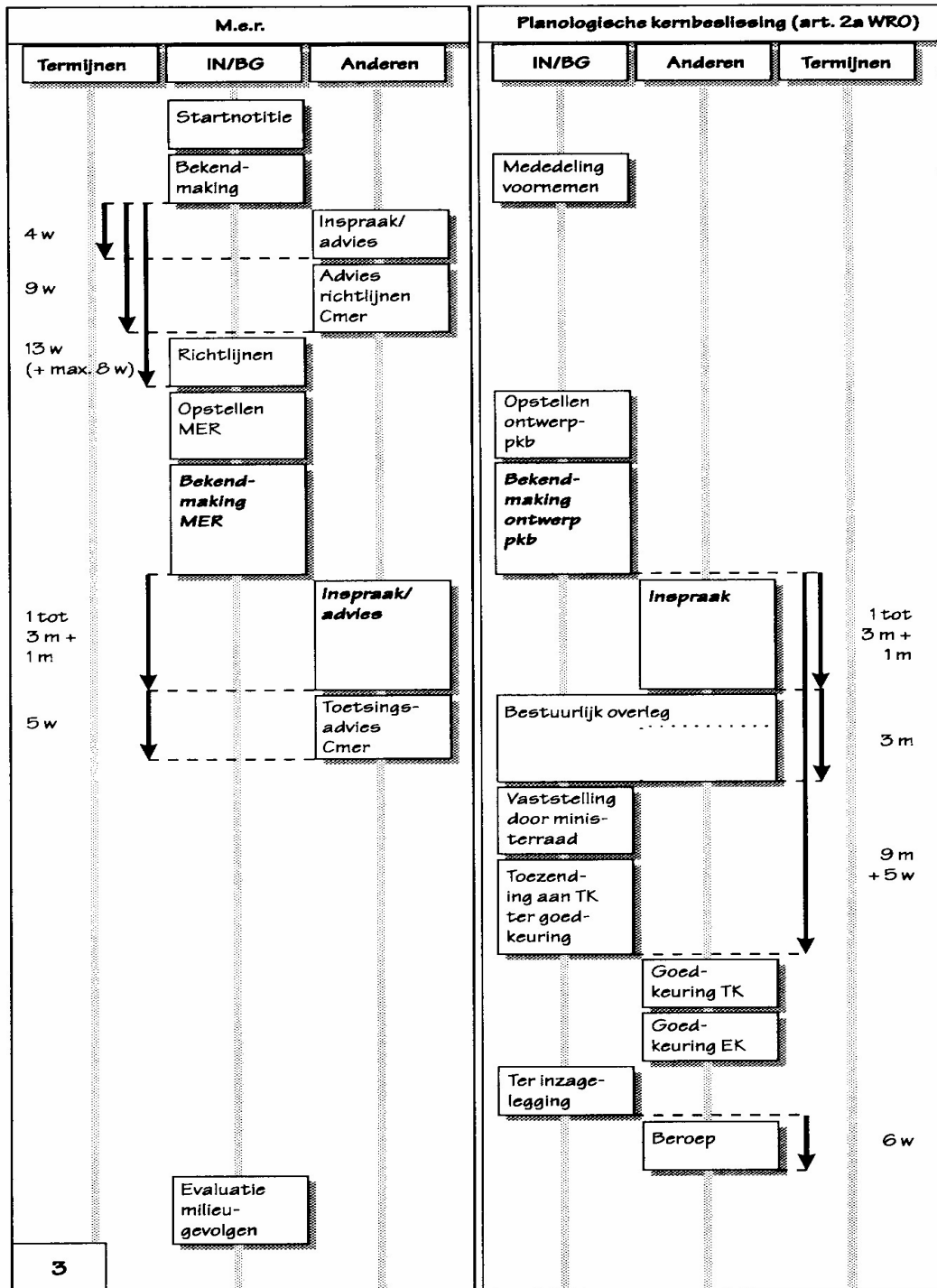
Als het bevoegd gezag het afgeronde MER en de vergunningaanvragen aanvaardbaar acht, worden deze ter inzage gelegd, tezamen met de ontwerp-pkb. De stukken worden minimaal 4 weken en maximaal 12 weken ter inzage gelegd. In deze periode zal het bevoegd gezag een hoorzitting organiseren. Uiterlijk 5 weken na de inspraaktermijn volgt het toetsingsadvies van de Commissie-m.e.r. over het MER. De ontwerp-pkb en vergunningaanvragen zijn dan, binnen 12 weken na de inspraaktermijn, onderwerp van overleg tussen het bevoegd gezag en de besturen van de betrokken provincie, gemeenten en waterschappen. Het bevoegd gezag kan de VROM-raad verzoeken om advies uit te brengen over de ontwerp-pkb. De inspraakreacties en het bestuurlijk overleg kunnen leiden tot wijzigingen in de ontwerp-pkb. Het MER wordt in principe niet meer gewijzigd, tenzij de wettelijke adviezen daartoe aanleiding geven.

Fase 4: Besluitvorming

Na de adviezen, inspraak en het bestuurlijk overleg kan de Ministerraad de ontwerp-tekst van de pkb vaststellen. Dit kabinetsstandpunt wordt ter goedkeuring toegezonden aan de Tweede Kamer. De periode van inspraak tot de toezending van het kabinetsstandpunt aan de Tweede Kamer beslaat maximaal 9 maanden en 5 weken. De Tweede Kamer kan de pkb-tekst nog wijzigen. Als daarna de Eerste Kamer niet binnen 4 weken tot behandeling besluit, wordt het plan geacht te zijn goedgekeurd. Als zowel de Tweede als de Eerste Kamer de partiële herziening van de pkb hebben goedgekeurd, wordt deze wederom ter inzage gelegd, tegelijk met de overige gevraagde besluiten (vergunningen). Vanaf dit moment is de pkb van kracht en kan beroep worden ingesteld bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Fase 5: Realisering en monitoring

Als de vergunningen zijn verleend, kan met de realisering van de BritNed-verbinding worden begonnen. Monitoring en evaluatie moeten uitwijzen of de daadwerkelijke milieugevolgen van de BritNed-verbinding overeenkomen met de voorspelde gevolgen in het MER. In het MER zal een aanzet worden gegeven voor een programma voor monitoring en evaluatie.

Figuur 1.1 De pkb/m.e.r.-procedure

1.2.7 Overige besluitvormingsprocedures

Zoals aangegeven wordt dit MER opgesteld voor de besluitvorming over de partiële herziening van het SEV II en de vergunningverlening op grond van de Wbr. In onderstaand kader wordt kort ingegaan op de procedure voor deze laatste vergunning en de overige vergunningen die (mogelijk) vereist zijn.

De procedures vergunningverlening en overige besluiten

Milieuvergunning

Om de BritNed verbinding te kunnen aansluiten op het Nederlandse hoogspanningsnet moet de spanning worden omgezet van 500 kV gelijkstroom in 380 kV wisselstroom. Daarvoor is een convertorstation nodig. Voor een dergelijke inrichting is o.a. een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer vereist. Hiervoor zijn Gedeputeerde Staten (GS) van Zuid-Holland het bevoegd gezag met als uitvoerende dienst de Milieudienst Rijnmond DCMR. GS zijn bevoegd gezag, omdat de inrichting bestaat uit een transformatorstation zoals genoemd in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, bijlage I, onder 20.1b. De procedure volgt die van afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 13.2 van de Wet milieubeheer. De proceduredtijd vanaf indiening van de aanvraag tot aan de beschikking is 6 maanden. De aanvraag wordt tegelijk met de Wbr-aanvraag ingediend.

Elektriciteitswet 1998

Voor aansluiting op het 380 kV-net moet de beheerder van dat net (TenneT) toestemming geven. Hiervoor is geen proceduredtijd vastgesteld. De benodigde tijd is afhankelijk van technisch-inhoudelijke aspecten, die de transportcapaciteit en –voorwaarden bepalen. Het benodigde overleg is inmiddels afgerond en de resultaten zijn verwerkt in het ontwerp van de verbinding.

Wbr-vergunning (Wet beheer rijkswaterstaatwerken)

Een vergunning ingevolge de Wbr is nodig voor het leggen van een kabel in de exclusieve economische zone van de Noordzee. Hiervoor is de Minister van Verkeer en Waterstaat bevoegd gezag, met als uitvoerende dienst Directie Noordzee. In de praktijk wordt daarbij uitvoering gegeven aan afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht, waardoor de behandelingstermijn in beginsel is beperkt tot 6 maanden. Een Wbr-vergunning is ook nodig voor het kruisen van de oeververdediging. Vanaf 1 km zeewaarts van de gemiddelde laagste laagwaterlijn is ook hier de Minister van Verkeer & Waterstaat bevoegd gezag, met in dit geval als uitvoerende dienst RWS Directie Zuid-Holland, Dienstkring Nieuwe Waterweg.

Wvo-vergunning en vergunning op grond van de Grondwaterwet

Een vergunning ingevolge de *Wet verontreiniging oppervlaktewateren* is nodig, voor zover lozing van afvalwater op rijkswateren plaatsvindt, zoals eventuele lozingen van hemelwater, koelwater, proceswater of grondwater dat wordt onttrokken tijdens de bouw. Mogelijk is dit het geval bij het convertorstation. Bevoegd gezag is de Minister van Verkeer en Waterstaat met als uitvoerende dienst Rijkswaterstaat, Directie Noordzee of Directie Zuid-Holland. Het is gebruikelijk dat deze eventuele vergunning wordt gecoördineerd met de milieuvergunning. Provincie Zuid-Holland (DCMR) treedt in dit geval op als coördinator.

Voor het onttrekken van *grondwater*, bijvoorbeeld in het geval van een bouwput voor installaties en werkzaamheden op land, is ook een vergunning nodig. Bevoegd gezag is gedeputeerde staten van de provincie Zuid-Holland met als uitvoerende dienst de Milieudienst Rijnmond DCMR. De proceduredtijd vanaf indiening van de aanvraag tot aan de beschikking is 3 maanden. Mogelijk kan met een melding worden volstaan.

Kader 1.2 De procedures vergunningverlening en overige besluiten (vervolg volgende pagina)

Aanlegvergunning, bouwvergunning, Wet op de ruimtelijke ordening

Een aanlegvergunning en/of bestemmingsplanafwijking / -wijziging (dan wel een besluit op grond van een algemene plaatselijke verordening) zijn vereist voor het vaststellen van het kabeltracé en het leggen van de kabel over land. Bevoegd gezag zijn Burgemeester en Wethouders van de gemeente(n) waarin de kabel komt te liggen. Dat is in dit geval de gemeente Rotterdam, met als uitvoerend orgaan het Bureau Kabels en Leidingen van Gemeentewerken. Mogelijk is ook de gemeente Westvoorne bevoegd gezag als de kabel vanuit zuidelijke richting aan land komt op de Maasvlakte. De gebruikelijke proceduretijd voor een aanlegvergunning (of apv-besluit) zonder planafwijking of – wijziging is 8 weken. Met planafwijking- of wijziging loopt de proceduretijd op tot ca. 9 maanden.

Een *bouwvergunning en/of bestemmingsplanafwijking of -wijziging* is nodig voor het convertorstation, te verlenen door Burgemeester en Wethouders van Rotterdam, met als uitvoerende dienst de Dienst Stedenbouw en Volkshuisvesting van de gemeente Rotterdam. Voor het verkrijgen van een bouwvergunning moet eerst de milieuvergunning zijn afgegeven. Een vergunning voor doorkruising van de zeewering is niet vereist, omdat de kust ter plaatse geen hoofdwaterkering is. Voor het verkrijgen van een bouwvergunning is in het algemeen een periode van 3 maanden nodig. Een bestemmingsplanwijziging neemt in de praktijk al gauw een jaar in beslag.

Voor *tijdelijke installaties*, zoals boorinstallaties voor het kruisen van de zeewering en andere infrastructuur, is tijdelijke vrijstelling nodig op grond van artikel 17 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (Wro).

Flora- en Faunawet en Natuurbeschermingswet

Als beschermde planten- en diersoorten (mogelijk) worden verstoord door de aanleg van de kabel, is een ontheffing nodig op grond van de Flora en Faunawet. De ontheffing moet worden ingediend bij bureau LASER van het ministerie van LNV. LASER neemt in beginsel binnen 8 weken een besluit. Deze termijn kan verlengd worden tot 6 maanden als daartoe aanleiding is. Een vergunning krachtens de huidige Natuurbeschermingswet is waarschijnlijk niet nodig, omdat er geen verstoring plaatsvindt van Natuurbeschermingswetgebieden. Per 1 oktober 2005 is de nieuwe Natuurbeschermingswet van kracht. In overleg met het ministerie van LNV zal worden nagegaan of een vergunning nodig is op grond van de nieuwe Nb-wet.

Kader 1.2 (vervolg)

De procedures vergunningverlening en overige besluiten

1.3 Strategische milieubeoordeling

Een SMB wordt opgesteld ten behoeve van besluitvorming over bepaalde plannen en programma's, waaronder het SEV II. Voor de implementatie van de Europese SMB-richtlijn in Nederland is een wetsvoorstel gemaakt. Tot het moment waarop de Nederlandse wetgeving van kracht wordt, geldt de Europese richtlijn rechtstreeks in Nederland. Voor reeds in voorbereiding zijnde procedures, zoals die voor BritNed, geldt een overgangstermijn tot 21 juli 2006.

Definitieve besluitvorming over de BritNed-verbinding zal waarschijnlijk niet plaatsvinden vóór het verstrijken van die termijn. Daarom heeft BritNed in overleg met het bevoegd gezag besloten dat dit MER tevens aan de procedurele- en inhoudsvereisten van de Europese richtlijn voor de Strategische Milieubeoordeling dient te voldoen, hetgeen hierna wordt toegelicht.

Reikwijdte en detailniveau

In het wetsvoorstel wordt gesteld dat voorafgaand aan het uitvoeren van de SMB een raadpleging moet plaatsvinden over de noodzakelijke reikwijdte en het detailniveau van de SMB. De instanties die moeten worden geraadpleegd zijn de bestuursorganen die ook bij de voorbereiding van het plan, in dit geval de pkb SEV II, moeten worden betrokken. Aan deze voorwaarde is voldaan. Tijdens het vooroverleg over de gewenste inhoud van dit MER heeft Royal Haskoning het bevoegd gezag geadviseerd over de gewenste inhoud van de SMB. Op basis van de resultaten van het overleg over dit advies zijn de gewenste aanvullingen op het MER bepaald, om dit document tevens te kunnen laten functioneren als SMB. Dit heeft er met name toe geleid dat extra aandacht is gegeven aan de onderbouwing van de landschappelijke inpassing van het convertorstation op de Maasvlakte en aan de aspecten veiligheid en gezondheid. Opgemerkt wordt dat de SMB slechts betrekking heeft op het planbesluit en dus alleen op de gevolgen binnen de 12 mijlszone.

Grensoverschrijdende raadplegingen

Zoals hierboven reeds is belicht, is ten behoeve van dit MER ook onderzocht wat de mogelijke milieugevolgen in aangrenzende landen zijn. Daarbij is gebleken dat deze effecten verwaarloosbaar zijn en geen buitenlandse m.e.r.-procedures voor het Nederlandse deel van de activiteiten rechtvaardigen (of andersom). Dit MER bevat een aparte bijlage over mogelijke grensoverschrijdende gevolgen van de activiteiten in het Nederlandse deel van de EEZ.

In overleg met het Nederlandse en het Britse bevoegd gezag is desalniettemin besloten tot uitwisseling van informatie, om wederzijds te kunnen nagaan of de conclusie over de verwaarloosbaarheid van de grensoverschrijdende effecten worden gedeeld. Daartoe is een Engels vertaling van de samenvatting dit MER gemaakt. Bovendien zijn de Engelse autoriteiten om commentaar op de Startnotitie gevraagd, alvorens de richtlijnen op te stellen. De Engelse documenten die ten grondslag liggen aan de besluitvorming in Groot Brittannië zijn voldoende toegankelijk voor de Nederlandse overheden om zich een oordeel te vormen over de problematiek aldaar en zijn daarom niet vertaald in het Nederlands.

Ook de Belgische overheden zijn door het Nederlandse bevoegd gezag geïnformeerd. Door deze werkwijze wordt voldaan aan de verplichtingen inzake grensoverschrijdende aspecten die ook gelden voor de SMB.

Toetsing door de Commissie voor de m.e.r.

De Commissie voor de m.e.r. heeft op verzoek van BritNed een concept van dit MER van commentaar voorzien. Deze opmerkingen zijn verwerkt in de definitieve versie. De Commissie heeft zich bij deze voortoets overigens alle rechten voorbehouden ten aanzien van de definitieve toetsing. Dit MER zal na acceptatie door het bevoegd gezag ter advisering aan de Commissie voor de m.e.r. worden voorgelegd. De Commissie zal daarbij ook worden gevraagd het MER ook te beoordelen als ware het een milieurapport in het kader van de SMB-richtlijn.

Inhoudelijke vereisten

Dit MER bevat alle informatie die opgenomen dient te worden in een milieurapport in de zin van de SMB-richtlijn. De vereisten uit de richtlijn zijn opgenomen in kader 1.3 hieronder.

Inhoudseisen SMB uit de EU-richtlijn

De informatie welke krachtens artikel 5, lid 1, moet worden verstrekt, omvat, onverminderd artikel 5, lid 2 en lid 3, de volgende elementen:

- a. een schets van de inhoud en de belangrijkste doelstellingen van het plan of programma en het verband met andere, relevante plannen en programma's;
- b. de relevante aspecten van de bestaande situatie van het milieu en de mogelijke ontwikkeling daarvan als het plan of programma niet wordt uitgevoerd;
- c. de milieukeurmerken van gebieden waarvoor de gevolgen aanzienlijk kunnen zijn;
- d. alle bestaande milieuproblemen die relevant zijn voor het plan of programma, met inbegrip van met name milieuproblemen in gebieden die vanuit milieuoogpunt van bijzonder belang zijn, zoals gebieden die op grond van de Richtlijnen 79/409/EEG en 92/43/EEG zijn aangewezen;
- e. de op internationaal, communautair of nationaal niveau vastgestelde doelstellingen ter bescherming van het milieu, welke relevant zijn voor het plan of programma, alsook de wijze waarop met deze doelstellingen en andere milieuoverwegingen rekening is gehouden bij de voorbereiding van het plan of programma;
- f. de mogelijke aanzienlijke milieueffecten¹, bijvoorbeeld voor de biodiversiteit, bevolking, gezondheid van de mens, fauna, flora, bodem, water, lucht, klimaatfactoren, materiële goederen, cultureel erfgoed, met inbegrip van architectonisch en archeologisch erfgoed, landschap en de wisselwerking tussen bovengenoemde elementen;
- g. de voorgenomen maatregelen om aanzienlijke negatieve effecten op het milieu van de uitvoering van het plan of programma te voorkomen, te beperken of zoveel mogelijk teniet te doen;
- h. een schets van de redenen voor de selectie van de onderzochte alternatieven en een beschrijving van de wijze waarop de beoordeling is uitgevoerd, met inbegrip van de moeilijkheden die bij het verzamelen van de vereiste informatie zijn ondervonden (zoals technische tekortkomingen of ontbrekende kennis);
- i. een beschrijving van de voorgenomen monitoringsmaatregelen overeenkomstig artikel 10;
- j. een niet-technische samenvatting van de in de bovenstaande punten verstrekte informatie.

¹Hieronder zouden secundaire, cumulatieve, synergetische, blijvende en tijdelijke, positieve en negatieve effecten, alsmede effecten op korte, middellange en lange termijn moeten vallen.

Kader 1.3 Inhoudseisen SMB uit de EU-richtlijn

Leeswijzer SMB- onderdelen in dit MER

Onderstaand overzicht geeft aan waar in het hoofdrapport van dit MER de inhoudsvereisten van de SMB-richtlijn zijn terug te vinden.

Inhoudsvereiste SMB	Onderdeel van dit MER
<p>a. Doelstellingen van het plan in relatie tot andere plannen en programma's</p>	<ul style="list-style-type: none"> - § 2.3.1: Verbetering van de marktwerking - § 2.3.2: Optimalisatie van de opwekking - § 2.3.3: Leveringszekerheid - § 2.3.4: Windenergie - § 2.4.1: Doelstelling en maatschappelijke baten (nut & noodzaak) - § 2.6.1: Doelstellingsalternatieven (gastransport ipv elektriciteitstransport) - § 2.6.2: Doelstellingsalternatieven (gebruik van bestaande verbindingen) - § 3.2.1: Beleidskader (elektriciteitsvoorziening) - § 3.2.2: Beleidskader (natuurbeleid) - § 3.2.3: Beleidskader (milieubeleid) - § 3.2.4: Beleidskader (ruimtelijk beleid) - § 3.2.4: Beleidskader (veiligheid en gezondheid) - § 3.3.1: Afwegingskader (Vogel- en habitatrictlijn) - § 3.3.2: Afwegingskader (natuurbeschermingswet) - § 3.3.3: Afwegingskader (EHS) - § 3.3.4: Stappenplan Noordzee - § 3.3.5: Planologische bescherming Noordzee - § 3.3.6: Afwegingskader (Flora- en Faunawet) - § 6.2.1: Natuurbeleid en –wetgeving internationaal - § 6.2.2: Natuurbeleid en –wetgeving nationaal - § 10.2 - § 10.15: Plannen en programma's andere gebruiksfuncties - Bijlage Geluid, hoofdstuk 2: grenswaarden en streefwaarden voor geluid
<p>b. bestaande situatie en autonome ontwikkeling van het milieu</p>	<ul style="list-style-type: none"> - § 8.2: Fysisch milieu - § 9.3: Ecologie Noordzee - § 9.4: Ecologie Maasvlakte - § 10.2 - § 10.15: Gebruiksfuncties op zee en aan de landzijde - Bijlage Geluid, hoofdstuk 3: huidige situatie en autonome ontwikkeling
<p>c. de milieukeurmerken voor de gebieden waarvoor de milieugevolgen aanzienlijk kunnen zijn</p>	<ul style="list-style-type: none"> - § 9.6: Noordzee - § 9.7: Maasvlakte
<p>d. alle bestaande milieuproblemen die relevant zijn voor het plan, met inbegrip van Vogel- en Habitatrictlijngebieden</p>	<ul style="list-style-type: none"> - § 9.3: Noordzee - § 9.4: Maasvlakte
<p>e. relevante doelstellingen voor het plan en de wijze waarop daarmee is rekening gehouden</p>	<ul style="list-style-type: none"> - § 4.3: Systeemontwerp - § 4.4: Milieuaspecten van het ontwerp - § 4.5: Kabeltype - § 4.6: Kabelconfiguratie - § 4.7: Kabelcorridors op zee - § 4.8: Kabelcorridors en convertorstation op land - § 5.2: Installatie, onderhoud en verwijdering (aanleg op zee) - § 5.3: Installatie, onderhoud en verwijdering (ondiepe kustzone) - § 5.4: Installatie, onderhoud en verwijdering (aanlanding Zuidelijke route) - § 5.5: Installatie, onderhoud en verwijdering (aanlanding Noordelijke route) - § 5.6: Installatie, onderhoud en verwijdering (de technieken op land) - § 7.4.1: Mitigerende maatregelen (waar) - § 7.4.2: Mitigerende maatregelen (hoe) - § 7.4.3: Mitigerende maatregelen (wanneer) - Zie verder de beleidsdoelstellingen zoals genoemd bij onderdeel a.

<p>f. de mogelijke effecten voor</p> <ul style="list-style-type: none"> - Biodiversiteit - Bevolking - Gezondheid van de mens - Fauna, flora - Bodem, water - Lucht en klimaatfactoren - Materiële goederen - Cultureel erfgoed - Landschap - Wisselwerking tussen bovengenoemde elementen 	<ul style="list-style-type: none"> - § 9.6: Ecologie; effecten op de Noordzee - § 9.7: Ecologie; effecten op de Maasvlakte - § 10.12: gebruiksfuncties: recreatie - § 10.16: Veiligheid en gezondheid - § 9.6: Ecologie; effecten op de Noordzee - § 9.7: Ecologie; effecten op de Maasvlakte - § 8.4: Fysisch milieu; effectbeschrijving zeebodem - § 8.5: Fysisch milieu; effectbeschrijving zeewater - § 8.6: Fysisch milieu; effectbeschrijving land - § 2.3.5: Emissies naar lucht - § 10.5: Kabels en leidingen op zee, § 10.13: Infrastructuur op land - § 10.6: Archeologie en cultuurhistorie - § 10.15. Landschap - § 7.5 - § 7.8: Vergelijking van alternatieven (fysisch milieu) - § 7.9 - § 7.10: Vergelijking van alternatieven (ecologie) - § 7.11: Vergelijking van alternatieven (gebruiksfuncties)
<p>g. de voorgenomen maatregelen om de gevolgen zoveel mogelijk te beperken en teniet te doen</p>	<ul style="list-style-type: none"> - § 4.3: Systeemontwerp - § 4.4: Milieuaspecten van het ontwerp - § 4.5: Kabeltype - § 4.6: Kabelconfiguratie - § 4.7: Kabelcorridors op zee - § 4.8: Kabelcorridors en convertorstation op land - § 5.2: Installatie, onderhoud en verwijdering (aanleg op zee) - § 5.3: Installatie, onderhoud en verwijdering (ondiepe kustzone) - § 5.4: Installatie, onderhoud en verwijdering (aanlanding Zuidelijke route) - § 5.5: Installatie, onderhoud en verwijdering (aanlanding Noordelijke route) - § 5.6: Installatie, onderhoud en verwijdering (de technieken op land) - § 7.13.1: Mitigerende maatregelen (waar) - § 7.13.2: Mitigerende maatregelen (hoe) - § 7.13.3: Mitigerende maatregelen (wanneer) - § 8.9: Aanzet voor evaluatie en monitoringsprogramma - § 9.8: Mogelijkheden mitigerende maatregelen voor ecologie - § 10.2.6: Mitigerende maatregelen (zand- en grindwinning) - § 10.3.6: Mitigerende maatregelen (baggerverspreidingslocaties) - § 10.4.6: Mitigerende maatregelen (olie- en gasindustrie) - § 10.5.5: Mitigerende maatregelen (kabels en leidingen) - § 10.6.5: Mitigerende maatregelen (archeologie en cultuurhistorie) - § 10.7.5: Mitigerende maatregelen (scheepvaart en navigatie) - § 10.8.5: Mitigerende maatregelen (visserij) - § 10.12.5: Mitigerende maatregelen (recreatie)

<p>h:</p> <ul style="list-style-type: none"> - redenen voor de selectie van de onderzochte alternatieven - wijze waarop beoordeling is uitgevoerd - moeilijkheden bij het verzamelen van de vereiste informatie 	<ul style="list-style-type: none"> - § 2.3.1: Verbetering van de marktwerking - § 2.3.2: Optimalisatie van de opwekking - § 2.3.3: Leveringszekerheid - § 2.3.4: Windenergie - § 2.4.1: Doelstelling en maatschappelijke baten (nut & noodzaak) - § 2.5: Alternatieve aanlandingslocaties - § 2.6.1: Doelstellingsalternatieven (gastransport ipv elektriciteitstransport) - § 2.6.2: Doelstellingsalternatieven (gebruik van bestaande verbindingen) - § 4.3: Systeemontwerp - § 4.4: Milieuaspecten van het ontwerp - § 4.5: Kabeltype - § 4.6: Kabelconfiguratie - § 4.7: Kabelcorridors op zee - § 4.8: Kabelcorridors en convertorstation op land - § 5.2: Installatie, onderhoud en verwijdering (aanleg op zee) - § 5.3: Installatie, onderhoud en verwijdering (ondiepe kustzone) - § 5.4: Installatie, onderhoud en verwijdering (aanlanding Zuidelijke route) - § 5.5: Installatie, onderhoud en verwijdering (aanlanding Noordelijke route) - § 5.6: Installatie, onderhoud en verwijdering (de technieken op land) - § 6.2.3: Toetsingscriteria natuur - § 7.3: Wijze van vergelijken - § 7.4: Categorieën van effecten - § 11.2: Gebruikte informatie - § 11.3 Leemten in kennis, leemten in informatie en onzekerheden
<p>i. monitoringsmaatregelen</p>	<ul style="list-style-type: none"> - § 11.4: Monitoring en evaluatie
<p>j. niet-technische samenvatting van de informatie</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Samenvatting van het MER in aparte map
<p>Bij de beschrijving van de milieueffecten moet rekening worden gehouden met secundaire, cumulatieve, synergetische, blijvende en tijdelijke, positieve en negatieve en korte, middellange en lange termijn effecten</p>	<p>Bij de effectbeschrijvingen in hoofdstuk 8, 9 en 10 is rekening gehouden met de genoemde categorisering in effecten. Bij de BritNed-verbinding gaat het vooral om tijdelijke effecten als gevolg van de installatiewerkzaamheden.</p>

1.4 Habitattoets

In het studiegebied voor enkele tracé alternatieven en de effecten van de BritNed-verbinding liggen gebieden die zijn beschermd op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn, namelijk de Voordelta en Voornes Duin. Artikel 6 lid 3 van de Europese Habitatrichtlijn vermeldt dat:

“Voor elk plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor een dergelijk gebied, wordt een passende

beoordeling gemaakt van de gevolgen voor het gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied.”

In hoofdstuk 6 van dit MER vindt de toetsing plaats aan artikel 3 van de Habitatrichtlijn. In dat hoofdstuk wordt aangegeven of er al dan niet sprake is van significante effecten en of, indien significante effecten niet kunnen worden uitgesloten, een passende beoordeling nodig is. Hoofdstuk 3 geeft een nadere toelichting op de Vogel- en Habitatrichtlijn en in hoofdstuk 9 zijn de ecologische gevolgen beschreven op basis waarvan de Habitattoets in hoofdstuk 6 is uitgevoerd. De conclusie is dat bij een juist ontwerp en juiste wijze van installeren en exploiteren van de verbinding een zuidelijke route door de Voordelta mogelijk is zonder significante effecten in de Voordelta of Voornes duin.

1.5 Voorgenomen activiteit in hoofdlijnen

1.5.1 Wat?

De voorgenomen activiteit betreft de aanleg en exploitatie van een grotendeels ondergrondse hoogspanningsverbinding door de Noordzee, die de Britse en Nederlandse hoogspanningsnetten met elkaar verbindt. Een dergelijke verbinding wordt ook wel een *Interconnector* genoemd. De aanleg en exploitatie van de verbinding en het verkrijgen van de noodzakelijke toestemming en vergunningen daarvoor worden verzorgd door BritNed. Ook het onderhoud, eventuele reparaties en de verwijdering van de verbinding - na definitieve buiten gebruikstelling - maken onderdeel uit van de voorgenomen activiteit.

1.5.2 Waarom?

De verbinding is in de eerste plaats nodig om internationale handel in elektriciteit tussen Nederland en het Verenigd Koninkrijk mogelijk te maken en in de tweede plaats om onderlinge assistentie te kunnen verlenen bij eventuele calamiteiten. Door handel mogelijk te maken kunnen afnemers profiteren van lagere prijzen in het buitenland en kunnen producenten een groter afzetgebied bereiken. Omdat tussen de landen assistentie kan worden verleend, verbetert de leveringszekerheid voor de afnemers.

In hoofdstuk twee zijn het nut en de noodzaak voor het aanleggen van de BritNed-verbinding nader beschreven. In dat hoofdstuk alsmede in hoofdstuk 4 wordt ook een toelichting gegeven op de benodigde capaciteit van de kabel. De benodigde capaciteit kan namelijk van invloed zijn op de keuze van het type verbinding, en daarmee ook op de techniek, de kosten en in principe (maar in zeer beperkte mate) de milieueffecten van de verbinding. In hoofdstuk 2 wordt ook uitgelegd waarom doelstellingsalternatieven voor de verbinding ontbreken.

1.5.3 Waar?

BritNed heeft het voornemen om de verbinding aan te leggen tussen de Maasvlakte en de oostkust van Engeland. Aan de oostkust van Engeland komt alleen Isle of Grain (op de zuidelijke oever van de Thames) aan de orde als aanlandingslocatie. Sizewell was bij het publiceren van de Startnotitie voor de m.e.r. nog de gewenste aanlandingslocatie, maar is tijdens het opstellen van dit MER afgefallen omdat daar uiteindelijk geen geschikte locatie voor het noodzakelijke converterstation kon worden verworven. Dit is mede debet geweest aan de lange periode tussen het publiceren van de Startnotitie en het publiceren van dit MER.

BritNed heeft in een voorstudie onderzocht of nog andere aanlandingslocaties op de Nederlandse kust in aanmerking komen. De conclusie was dat voor het beoogde transportvermogen (import én export) alleen de Maasvlakte in aanmerking komt, gezien de sterkte van het achterliggende net en de plannen voor versterking van dat net op middellange termijn. Alle andere aansluitpunten, waaronder met name Borssele en IJmuiden, zijn afgefallen op grond van te grote aansluitbeperkingen. Om die beperkingen op te heffen, zijn zeer grote investeringen in de achterliggende netten noodzakelijk zijn, die ook op middellange termijn uitsluitend ten behoeve van BritNed zouden zijn en dus ten laste van BritNed zouden moeten komen. De omvang van die investeringen is prohibitief voor het BritNed project, omdat ze de economische marges van het project overstijgen. Bovendien zouden lange verbindingen over land moeten worden gerealiseerd, met een totale voorbereidings-, procedure- en realisatietijd van naar schatting minimaal ca. 7 jaar. Daarbij bestaat een reële kans dat tijdens de daarvoor benodigde onderzoeken blijkt, dat dergelijke verbindingen over land om diverse redenen niet binnen een redelijke termijn realiseerbaar zijn.

Ook werd geconcludeerd dat geen belangrijke milieuwinst kan worden gerealiseerd met andere aanlandingslocaties. In alle gevallen moet de kustzee worden gepasseerd, waar zich de meeste natuurwaarden bevinden. De verstoring in het achterland zou bovendien op andere locaties aanmerkelijk groter zijn dan op de Maasvlakte. E.e.a. wordt nader toegelicht in hoofdstuk 2.

De tracé-alternatieven waarvan de milieueffecten in dit MER nader zijn onderzocht en vergeleken, zijn weergegeven in figuur 1.2 en kaart 1.1 in de kaartenbijlage. BritNed heeft het bevoegd gezag verzocht om het op grond van dit MER bepaalde voorkeurstracé (de Zuidelijke route B) met een concrete beleidsbeslissing vast te leggen in een partiële herziening van het SEV II.

In hoofdstuk 4 'Voorgenomen activiteit en alternatieven' is aangegeven welke routealternatieven zijn verkend. In dat hoofdstuk wordt ook duidelijk gemaakt waarom bepaalde routes niet voldoen en dus niet verder zijn onderzocht. De routealternatieven die zijn afgefallen, zijn beschreven in de bijlage bij dat hoofdstuk.

De onderbouwing van de routealternatieven vormt een belangrijk onderdeel van de motivatie van de besluitvorming. Diverse beleidskaders voor de Noordzee vereisen dat het zogenaamde 'voorzorgprincipe' wordt toegepast in de besluitvorming over activiteiten en projecten in de Noordzee. In hoofdstuk 3 worden deze kaders nader toegelicht.

1.5.4 Hoe?

De BritNed-verbinding zal worden uitgevoerd als een gelijkstroomverbinding die wordt bedreven op maximaal ca. 500 kV, met een capaciteit van maximaal en bij voorkeur ca. 1.320 MW. De gelijkstroomverbinding bestaat waarschijnlijk uit twee afzonderlijke kabels, die vlak naast elkaar in één sleuf van ongeveer één meter breed worden aangelegd. Een alternatief is om de kabels los van elkaar te installeren in twee smalle gleuven die maximaal ongeveer twee meter van elkaar liggen. De kabels hebben ieder een diameter van ongeveer 120 tot 150 mm en bestaan elk uit één geleidende kern, met daaromheen elektrische isolatie en een beschermende mantel. De verbinding loopt tussen de twee aansluitpunten op de hoogspanningsnetten in Nederland en Groot-Brittannië.

BritNed wil in het plan- en besluitvormingstraject vooraf rekening houden met een lager transportvermogen dan het gewenste vermogen van ca. 1.320 MW. Onvoorziene marktontwikkelingen en –omstandigheden ten tijde van de aanbesteding van de BritNed-verbinding zouden er namelijk toe kunnen leiden dat de gewenste capaciteit niet volledig kan worden benut, dan wel niet economisch haalbaar is. Deze situatie is niet aannemelijk, maar ook niet met zekerheid uit te sluiten. Als ondergrens wordt rekening gehouden met een gelijkstroomverbinding van ca. 600 MW.

In het vervolg van dit rapport (hoofdstuk 4) wordt nader ingegaan op de technische verschillen tussen een systeem van 600 tot 800 MW en een systeem van 1.000 tot 1.320 MW. Waar deze verschillen leiden tot verschillen in milieueffecten, wordt dat in het MER aangegeven. Deze verschillen zijn overigens zeer gering. Er zal in geen geval gebruik worden gemaakt van aardelektrodes voor het transport van elektriciteit.

De *gelijkstroom*verbinding kan niet zomaar worden aangesloten op het Nederlandse koppelnet. Het Nederlandse koppelnet wordt namelijk bedreven op *wissel*spanning (380kV). Met een convertorstation wordt de wisselspanning omgezet in gelijkspanning en vice versa. Vanaf het convertorstation wordt een wisselspanningsverbinding aangelegd naar het 380 kV schakel- en transformatorstation van Tennet op de Maasvlakte (nabij de E.ON-centrale). Van daaruit wordt de stroom via het landelijke koppelnet aan- en afgevoerd.

In de Noordzee wordt de kabel tot maximaal ongeveer drie meter onder de zeebodem geïnstalleerd. De installatie vindt zo veel mogelijk plaats met behulp van milieuvriendelijke technieken, waarbij zo weinig mogelijk wordt gebaggerd. Baggertechnieken worden alleen lokaal gebruikt op plaatsen waar dit niet anders kan, of in gebieden met hoge en steile zandgolven die niet begaanbaar zijn voor het ingraafmaterieel. Die gebieden worden voorafgaand aan de installatie, wat vlakker gemaakt.

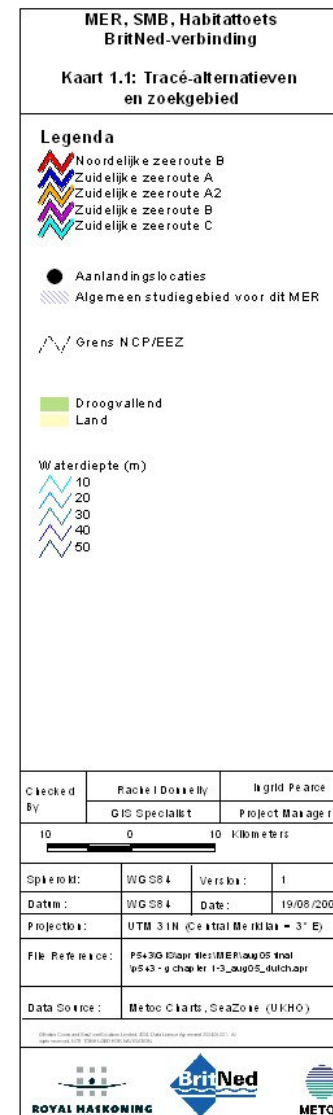
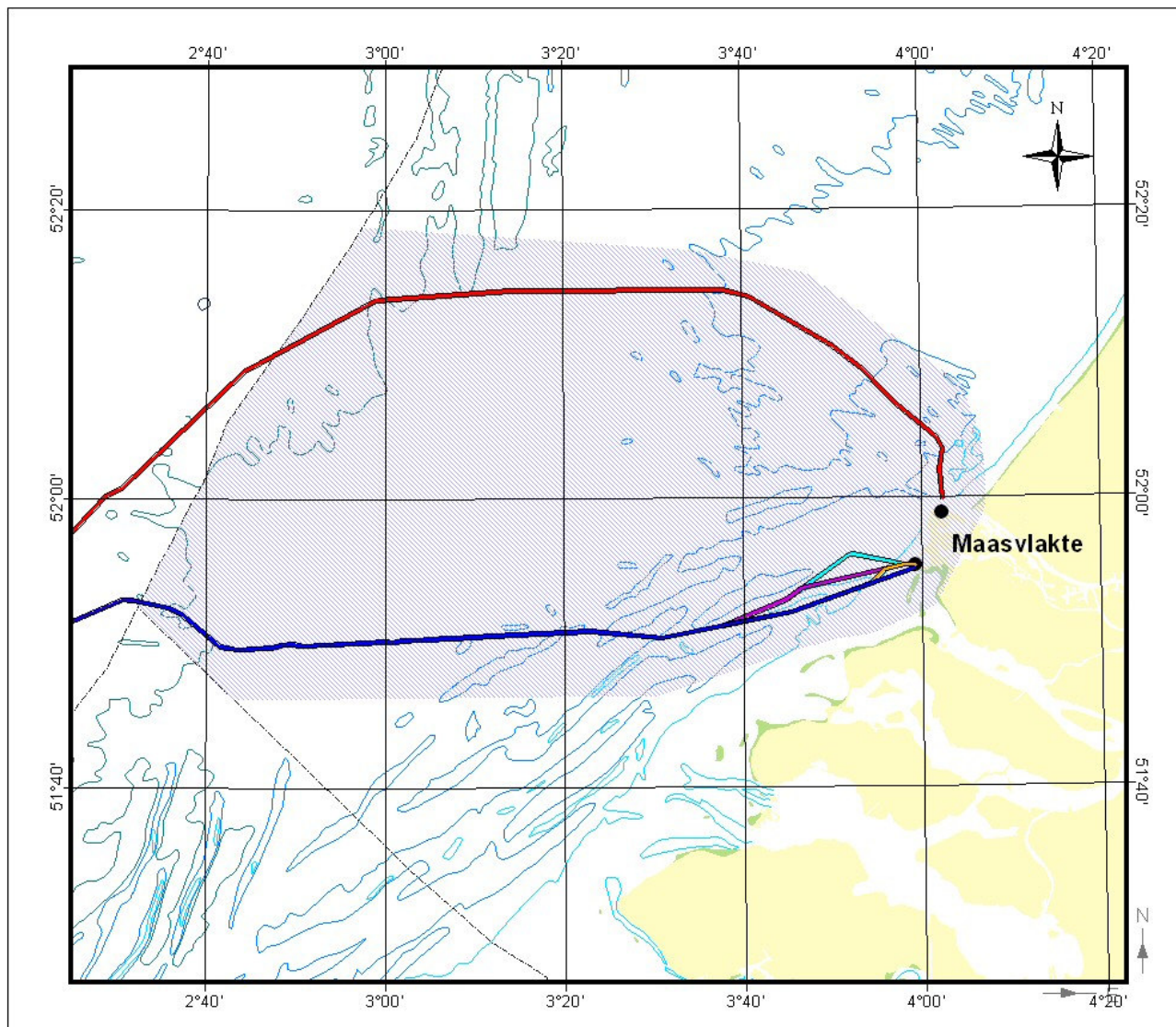
Op land wordt de gelijkstroomkabel eveneens op minimaal ongeveer drie meter diepte gelegd in een vooraf gegraven sleuf, waarna de sleuf weer wordt gedicht. Voor het kruisen van de zeewering en infrastructuur op land wordt mogelijk een gestuurde onderboring toegepast. De kabel wordt dan onder de zeewering of infrastructuur doorgetrokken, door kunststof mantelpijp die door het voorgeboorde gat is getrokken.

1.5.5 De voorgenumen activiteit samengevat

Samengevat bestaat de voorgenumen activiteit, voor wat betreft het Nederlandse deel van de BritNed-verbinding, uit de volgende deelactiviteiten:

Onderdeel	Toelichting
Gelijkstroomverbinding in zee	Het leggen en begraven van twee gelijkstroomkabels van max. ca. 500 kV in de zeebodem
Aanlanding	Het aanlanden van deze gelijkstroomkabels op de Maasvlakte
Gelijkstroomverbinding op land	Het leggen en begraven van deze gelijkstroomkabels over land naar een op te richten convertorstation
Convertorstation	Het oprichten van een convertorstation voor de omzetting van wisselstroom in gelijkstroom en vice versa
Wisselspanningsverbinding	Het aanbrengen van een wisselspanningsverbinding tussen het convertorstation en de Maasvlaktecentrale
Aansluiting	De aansluiting van de wisselspanningsverbinding op het Nederlandse koppelnet, via het bestaande TenneT hoogspanningstation op de Maasvlakte
Exploitatie	De bedrijfsvoering van de hoogspanningsverbinding
Onderhoud en beheer van de kabel	Het noodzakelijke onderhoud en beheer, de eventuele reparaties en zo nodig herbegraven van de zeekebls in de zeebodem
Onderhoud en beheer van het convertorstation	Het noodzakelijke onderhoud, beheer en eventuele reparaties van het convertorstation
Beëindigen van de exploitatie	Het definitief buiten bedrijf stellen en vervolgens verwijderen van de verbinding

Tabel 1.1 Onderdelen van de voorgenumen activiteit op hoofdlijnen

Figuur 1.2 Tracé-alternatieven en zoekgebied (kaart 1.1 uit de kaartenbijlage)

1.6 Leeswijzer

MER Deel 1: het hoofdrapport

Voor u ligt deel 1 van het MER BritNed. Na dit eerste inleidende hoofdstuk worden in hoofdstuk 2 de probleemstelling en de doelstelling van de voorgenomen activiteit nader onderbouwd. Een belangrijk onderdeel van die nader onderbouwing is een nut- en noodzaakanalyse.

In hoofdstuk 3 wordt het beleidskader geschetst. Het hoofdstuk geeft een overzicht van het overheidsbeleid dat relevant is voor de planvorming en de besluitvorming over de BritNed-verbinding. Een belangrijk onderdeel van het beleidskader zijn de zogenaamde beschermingsformules. Deze formules, die zijn opgesteld om bepaalde natuurwaarden te beschermen, hebben belangrijke consequenties voor de plan- en besluitvorming en voor de informatie die het MER moet bevatten.

Hoofdstuk 4 en 5 geven een uitgebreide beschrijving van de voorgenomen activiteiten en de redelijkerwijs te beschouwen alternatieven. Op basis van de milieueffectbeschrijvingen in deel 2 van het MER wordt in hoofdstuk 6 de voorgenomen activiteit getoetst aan het beleid. In hoofdstuk 7 zijn de alternatieven van de voorgenomen activiteit met elkaar vergeleken en zijn het voorkeursalternatief en het meest milieuvriendelijk alternatief bepaald. In dat hoofdstuk is ook aandacht besteed aan maatregelen ter voorkoming of vermindering van milieueffecten: de mitigerende maatregelen.

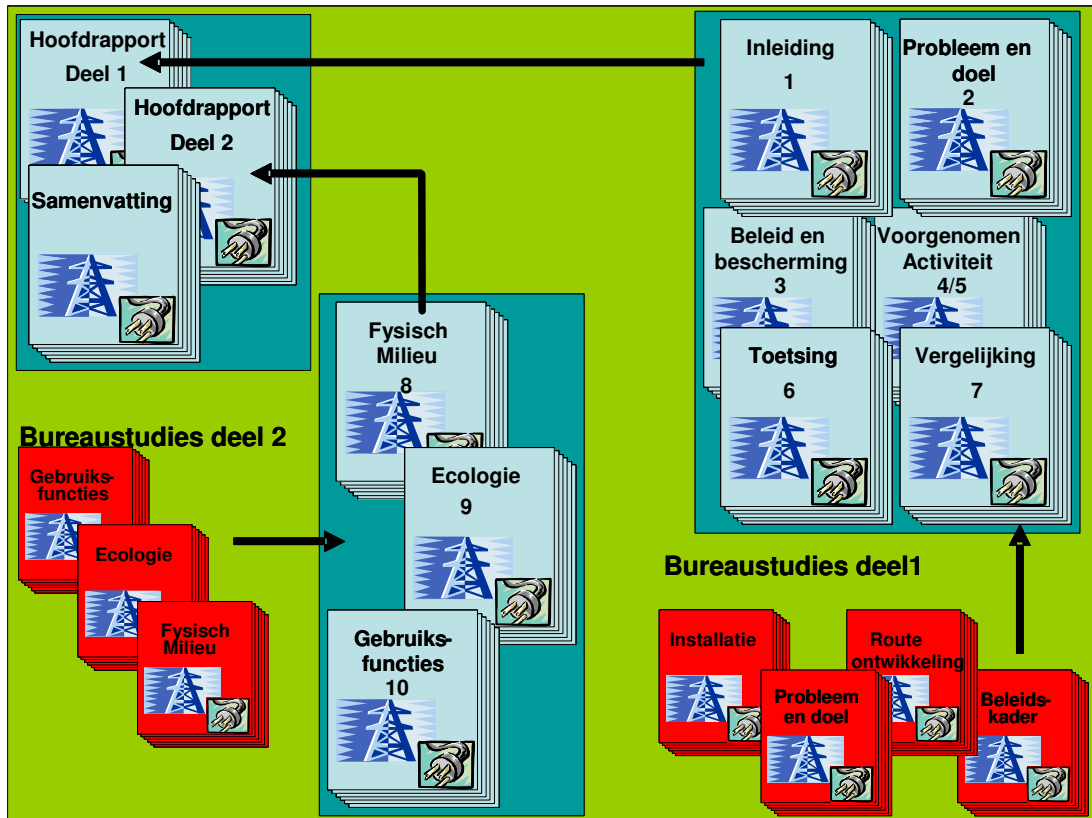
MER Deel 2: de milieueffecten

Deel 2 bevat de uitgebreide effectvoorspelling. In hoofdstuk 8 is een beschrijving gegeven van de effecten op het fysische milieu. In hoofdstuk 9 zijn de effecten op ecologie beschreven. Hoofdstuk 10 beschrijft de mogelijke gevolgen voor overige gebruiksfuncties op de Noordzee en op dat deel van de Maasvlakte waar de kabel mogelijk komt te liggen. Hoofdstuk 11 tenslotte besteedt aandacht aan de gebruikte informatie voor het opstellen van dit MER, de leemten in kennis en het eventuele monitoring- en evaluatieprogramma.

Bureaustudies

Voor een overzicht van de bureaustudies wordt verwezen naar de uitgebreide literatuurlijst.

Figuur 1.3 geeft een schematisch overzicht van de opbouw van het MER en de Bureaustudies.

Figuur 1.3 Opbouw van het MER en achtergrondstudies